

ШУМЕНСКА

ПОЩА

ВЕСТНИКЪ ЗА КУЛТУРЕНЪ И СТОПАНСКИ НАПРЕДЪКЪ НА ГР. ШУМЕНЪ И ОКОЛНОСТТА МУ

Редакторъ: Д. РАДЕВЪ.

Излиза всѣки присѣтственъ вторникъ и сѣбота
ГОДИШЕНЪ АБОНАМЕНТЪ 80 ЛВ. 6 МЕСЕЦЪ 50 ЛВ. 3 МЕСЕЦА 30 ЛВ.

ОБЯВИ: търговски — 150 лв. кв. см., официални — 2 лв. кв. см.

Ред. и админ. — пл. „Ц. Борисъ“. Тел. 140.

55

брой

МУЗИКАЛЕНЪ „ВЕЛИКЪ-ДЕНЪ“

въ гр. Шуменъ

Днитѣ 6, 7 и 8 юлий 1937 г. ще останатъ паметни въ душитѣ и сърдцата на всички онѣи въ Шуменъ, които, даже безъ да разбиратъ музиката, я чувствуватъ въ сърдцата си и то твърде осезателно. Чувствуватъ силата ѝ, могъществото ѝ, пленителността ѝ и омайността ѝ.

Нищо друго, освенъ искрено и сърдечно да благодаримъ на Н. В. ЦАРЯ, на военния министъръ г. Генералъ Луковъ и на началника на Шуменския гарнизонъ, г. генералъ Н. Марковъ, че първитѣ двама благоволиха и разрешиха царския симфониченъ оркестъръ, въ съставъ действително симфониченъ, да обиколи градоветѣ въ царството и да даде концерти, а на последния, че е издействувалъ даването на народенъ безплатенъ концертъ на открито, съ което дадоха възможност и на провинцията да вкуси отъ оня елексиръ, нареченъ „СЕСТРА НА НЕБЕСАТА“, който събужда чувства на всичко човѣшко, велико, недосегаемо, чисто, красиво; събужда трептящи чувства, носящи въ себе си благородство, величие, хуманост и умиление. Всички въ Шуменъ презъ тѣзи дни имаха празникъ въ душитѣ си, празникъ, който рѣдко бива, но бива. Този празникъ ни го създаде царския симфониченъ оркестъръ, начело съ шефъ-диригентъ си проф. Саша Поповъ. Въ четиритѣ концерта, които изнесе оркестра, бѣха застъпени произведения на най-виднитѣ представители на тоновото творчество: Хендель, Моцартъ, Бетовенъ, Менделсонъ, Томасъ, Вагнеръ, Чайковски, Алябевъ, П. Стайновъ, П. Владигеровъ и др. Да се слушатъ упоменатитѣ автори отъ симфониченъ оркестъръ, какъто е царскиятъ такъвъ, подъ вещата палка на известния неуморимъ нашъ иладе диригентъ, проф. Саша Поповъ, това значи действително духътъ да празнува, да се отдалечи твърде много отъ делничното, нископробното, а душата да се носи далече високо нѣкъде, въ незнаенъ възшебенъ миръ, божественъ миръ, въ който царуватъ само: мѣрка, форма, красота, величие и естественостъ.

Диригентътъ — проф. Саша Поповъ, макаръ и младъ диригентъ на голѣмъ симфониченъ оркестъръ, прояви качества, които му осигуряватъ блестяще диригентско бъдеще. Най-главното условие за единъ диригентъ е силата му, способността му да завладѣе цѣлата оркестрова маса, а наедно съ това и всички слушатели, и чрезъ дви-

жение на палката си, което пѣкъ движение трѣбва да бжде резултатъ на вживѣването му въ дълбочината на оркестровата композиция. Това свое субективно диригентско разбиране на дадена композиция, което пѣкъ е резултатъ на всички ония качества, притежаващи ги самия диригентъ, като: музикална култура, обща музикалност, ритмично чувство, четене мислитѣ на самия композиторъ чрезъ нотното му писмо, иде да спомогне на диригента да предаде чрезъ оркестра си истинско тълкуване на композицията, и въ такъвъ случай диригента е художникъ, който чрезъ изпълнението рисува замислената композиторовъ картина. Диригентътъ като негласенъ предводителъ на това или онова направление въ сжщностъ ограничава своя влогъ следъ изисканата разработка на всѣка подробностъ въ подчертаването и невѣроятното осмисляне на всѣка предписана отсѣнка, било въ темпо, било въ динамика. Всичко това проф. Саша Поповъ, като диригентъ, почти е постигналъ. Съ своитѣ 80 души, отлични артистичности, той извая почти съвършени форми, за да излѣе въ гѣхъ музиката на композициитѣ, които изпълни. Слушателятъ бѣ захласналъ отъ техниката на оркестра, отъ плътното разкошния му тона, отъ идеалното изпълнение на креснендитѣ, пианисимата, особено въ духовата група и отъ акцентуванятията. Поповъ владѣе напълно оркестра. Художници сж оркестрантитѣ му, а още по-голѣмъ художникъ е той самия. Покрай високо художественото изпълнение на всички автори, петата и осмата (V и VIII) симфония отъ Бетовена, доминираха надъ всички други и по съдържание и по изпълнение. Художническитѣ способности на г. Саша Поповъ тукъ проличаха въ голѣма доза. Героическото въ първата частъ на петата симфония („с moll“) изразено въ героическото стремление на въоръжения герой къмъ победа и тържество, израствайки до стремление на цѣлото човѣчество къмъ свобода и свѣтли надежди, бѣ предадено непренуцено и много естествено. Съ еднакво настрояние и значение бѣха предадени и следнитѣ части, като финала на симфонията, превъзхождаше всичкитѣ по-първи части и увѣчва цѣлото произведение съ недосегаеми и съкрушающи слушателя впечатления и въ сжщото време му доставяха висше щастие, напомнящо настѣплението на велики събития въ човѣчеството. Осмата симфония,

съ своя божественъ чаръ, излива-ше красота и великопение, които не търпятъ коментари. Въторгътъ у многобройнитѣ слушатели бѣ проявенъ въ най-голѣмъ избликъ тогава, когато биваха изпълнени (повторени нѣколко пѣти) българскитѣ танци на виднитѣ наши композитори П. Владигеровъ и П. Стайновъ. Танцитѣ, както на първия, така и на втория, бѣха предадени съ една свойствена на българина — изпълнителъ задухшеностъ и игрица прямота. Диригентътъ г. Поповъ бѣ въплотилъ и себе си, и оркестранти и публика въ българската душа, която почувствува тукъ гордостта си, че има едно голѣмо богатство въ музикалната си култура, особена неправилна ритмичка въ народнитѣ си танци. Потопътъ отъ възгоржената радостъ и ликуване бѣха изписани по лицата на всички слушатели. Празникътъ за душата имъ бѣ изразенъ въ речи, букети, благодарности отъ страна на градския кметъ, г. Дръ Добревъ, отъ учителството въ гр. Шуменъ — г. Хлѣбаровъ, а на края началника на гарнизона, г. Генералъ Н. Марковъ, съ силни прочувствени думи изрази благодарността на всички къмъ Н. В. ЦАРЯ, които думи изтрѣгнаха отъ гърдитѣ на хилядното множество слушатели при открития народенъ концертъ страшното българско „ура“. Изпълнението на увертюрата „1812 година“ отъ Чайковски, илюстрирана съ топовни гърмежи и ракети, възбуди спомени отъ нашата Тутраканска епопея, за която мнозина помислиха, че е тя.

Горещи благодарности пакъ къмъ: Н. В. ЦАРЯ, военния м-ръ

ДЪРВА

джбови и габжрови цепени дост.

ОФИЦЕРСКАТА КООПЕРАЦИЯ „О П И Т Ъ“

на членове и не членове

Желающитѣ да си купятъ, да се явятъ въ канцеларията на кооперацията и запишатъ нужното количество.

Отъ кооперацията

Г-ца Димитринка Ковачева

и

Г-нъ Георги Димитровъ
СТУДЕНТЪ-МЕДИКЪ

Сгодени

Шуменъ

Шуменъ

Продава се урегулиранъ парцелъ

въ центъра на града до аптеката на
Хиню НедевъУдобенъ за кжща, дюкянъ и всѣкаква цель.
СПРАВКА АПТЕКАТА НА ХИНЮ НЕДЕВЪ.

Подъ родното небе

Вестникътъ на подгредседателя на журналиститѣ въ България се е заелъ съ много неблагоприятната работа — да подлага на изпитъ журналиститѣ, за да бждатъ всички като него. Добре ще бжде да започне отъ своя съюзъ, защото тамъ има най-голѣмо разнообразие.

Нашиятъ редакторъ не се срамува, че може да продава и вестници, но брюкселския докторъ сигурно би се почувствувалъ бесилень, ако му се възложи да създаде и организира единъ вестникъ, пѣкъ билъ той даже и „Шум. гласъ“.

Колкото се отнася до печатнитѣ грѣшки въ нашия вестникъ, тѣ не липсватъ и въ неговия.

Спираме, защото скжпимъ времето на четателитѣ и колонитѣ вестника ни.

„Шуменска поща“.

г. Генералъ Луковъ и началника на шуменския гарнизонъ, г. Генералъ Н. Марковъ, за музикалния великъ — денъ, който ни създадоха на 6, 7 и 8 юлий т. г.

Ан. Зидаровъ

Храненето на конетъ сънеотлежанъ зърненъ фуражъ е вредно

Всѣка година, когато започне вършитбата, случаитъ отъ заболявания на конетъ отъ храносмилателни и др. разстройства, се увеличаватъ. Причината за това е храненето имъ съ съвсемъ прѣсенъ, току-що увърханъ зърненъ фуражъ, като ечемикъ, овесъ, ръжъ и др. До като презъ цѣлото лѣто конетъ сж хранени отъ болшинството стопани само съ тревенъ фуражъ, по вършитба, понеже зърното е въ изобилие, се започва едно безогледно хранене на животнитъ съ него. Този бързъ преходъ само е достатъченъ да причини различни разстройства на животнитъ. Но най-важното въ случая е, че зърнения фуражъ следъ вършитбата е още неотлежалъ, много прѣсенъ, а това го прави твърде много вреденъ.

Известно е, че както тревния, така и зърнения фуражъ, трѣбва да престои известно време, или както се нарича, да отлежи, за да прекара процеса на ферментацията (киснението), презъ което време въ него става обмѣна на съставнитъ му елементи: той доуэрѣва, оформява се, става лесно смилаемъ и безвреденъ за храносмилателния апаратъ и организма на животното.

Ако ний храниме животнитъ, специално конетъ, съ такъвъ съвсемъ прѣсенъ, неотлежалъ зърненъ фуражъ, то освенъ, че последния нѣма да бжде използванъ добре, защото неговата хранителна стойностъ е по-малка, но и продуктитъ отъ киснението на зърнения фуражъ, който продължава своята ферментация въ храносмилателния апаратъ, не само ще дразнятъ слизеститъ ципи на стомаха и червата, като причиняватъ разни колики и др. заболявания, но, проникнали въ кръвта, тѣ ще действатъ като отрова и причиняватъ и други разстройства, на различни органи.

Случаитъ отъ колични заболявания съ подувания, съ силни тръшкания и др., се явяватъ много често като последица отъ хранене съ прѣсенъ фуражъ.

Известни сж сжщо силнитъ възпаления на копитата на коне хранени съ прѣсенъ ечемикъ и др. Такива случаи най-много се явяватъ сжщо по вършитба. Това заболяване се обяснява съ попаднатитъ въ кръвта отрови при киснението на зърната въ храносмилателнитъ органи на конетъ, които отрови, освенъ храносмилателнитъ разстройства, причиняватъ и едно силно възпаление на меснатитъ части въ копитата. Такива коне едва могатъ да стѣпватъ на краката си, усѣщатъ силни болки, движатъ се съ голѣми усилия, страховито, като на игли. За да облекчатъ тежестта на тѣлото си издаватъ преднитъ си крака да-

леко напредъ, а заднитъ си прибиратъ подъ корема.

Това заболяване, когато се взематъ своевременно мѣрки за лѣкуването му, преминава въ 1—2 седмици, но често се явяватъ и усложнения, като измѣняване формата на копитата, загняване на сжщигъ и др., а когато настѣпи загняване на меснатитъ части на копитата, животното може да умре. При подобни случаи, естествено, трѣбва винаги своевременно да се прибѣгва до помощта на ветеринарния лѣкаръ.

Но както при всички други заболявания, така и тука е по-важно животнитъ да се предпазватъ отъ такива, отколкото да се лѣкуватъ когато заболѣятъ, затова не трѣбва да се хранятъ конетъ съ неотлежалъ, не прикипалъ още фуражъ. Прѣсниятъ ечемикъ, който може да причини най-сериозни разстройства на конетъ, се счита за достатъчно отлежалъ най-малко 2 до 2½ месеца отъ вършитбата, овеса около 1 до 1½ месеца; сѣното 1 месецъ отъ напластяването, а сламата около два месеца отъ вършитбата.

Д-ръ Т. Бончевъ.

Изложбата на Стопан. училище

Минаха годишнитъ актове на училищата въ града ни.

Безшумно мина и този на стопанското училище. Ще оставимъ другото на страна и ще се спремъ на изложбата, която това училище откри за нѣколко дена.

Трѣбва човѣкъ да я посети, за да види какво даватъ тѣзи скромни и работливи девици—деца на науката и труда.

Работили неуморно презъ годината, сега тѣ изпагатъ плодетъ на трудътъ си предъ гражданството на одобрение. Разбира се, че отзива е повече отъ отличенъ. Въ една отъ училищнитъ стаи сж изложени работитъ на ученичкитъ. Гледате и не вѣрвате на очитъ си, мислите, че изложенитъ нѣща струватъ хиляди. А то отъ не скжпи плазове сж изработени предмети, които като чели съ ржка не сж пипани, трептятъ отъ нѣжност. Всичко е изработено съ вкусъ, отъ всичко лѣха свежестъ. Всѣки единъ предметъ говори за постоянството и вѣрата съ която е работенъ. Още единъ пѣтъ това училище доказва, че не изкарва питомки „модерни равноправки“, а истински домакини—жени, носящи здрава култура и творящи здрава нация.

Генчо.

Бѣлорѣченско сел. Общинско управление — Прѣс.

ОБЯВЛЕНИЕ № 1683

с. Бѣла-Рѣка, 14 VII 1937 година

Обявява се на интересующитъ се, че на тридесетия денъ отъ публикуване настоящето въ в. „Шуменска“ въ канцеларията на общинското управление отъ часа преди обѣдъ, ще се произведе публиченъ търгъ конкуренция за отдаване на закупачъ събирането на приходи отъ „Интизапъ“, „Крѣвнина“ и „Сергийно право“ време отъ 1. VII. до 31 декемврий 1937 година.

Първоначална цена на Интизапъ — 300 лв. Крѣвнина — 300 лв. и на Сергийно право — 200 лв.

Залогъ правоучастие рѣ търга 10 на сто върху началната оценка.

Тържнитъ книжа сж на разположение въ канцеларията на общинското управление.

ОТЪ ОБЩ. УПРАВЛЕНИЕ

Дипломатическото положение Европа изострено

Очакваното сблъскване между дветъ европейски групи по испанския въпросъ (Англия съ Франция и Германия съ Италия) е станало на 9 т. м., петѣтъ въ Лондонъ. въ заседанията на комитета за ненамѣсата въ испанскитъ размирици.

Английскитъ делегатъ лордъ Плимутъ—председател на комитета, отказалъ категорично да възприеме германското предложение за признаване на генер. Франко като воюваща страна. Италиан. делегатъ графъ Гранди се противопоставилъ решително на англо-френското становище за контролиране португалскитъ и испански граници само отъ Англия и Франция и подпомагане републиканското правителство въ Валенция. Графъ Гранди заявилъ още, че италианскитъ доброволци нѣма да бждатъ оттеглени отъ Испания до когато не се признаятъ дветъ страни за законно воюващи, изтегляване на всички други доброволци (руси, французи, англичани, германци и пр.) и не се оставатъ дветъ испански правителства да се боратъ до окончателна победа на едната или другата страна. Френскитъ делегатъ Корбенъ, посланикъ въ Лондонъ, се обявилъ сжщо решително противъ итало-герман. предложение и добавилъ, че ако морската блокада

не стане обща, Франция ще си границата си съ Испания и Пиринеитъ.

На свой редъ генер. Франко съобщилъ на лондонското правителство, че не е съгласенъ по начинъ за изтегляване на доброволцитъ.

При така изостренитъ отношения на дветъ групи и за избѣгване по-остъръ конфликтъ между тѣ по искането на англ. правителство комитетътъ е избралъ една комисия, съ участието на Швеция и Норвегия, за да помири двата гледища. Сжщинската задача на тази комисия (малѣкъ комитетъ) да протака преговоритъ до когато една отъ воюващитъ страни Испания надделее и стане господар на положението тамъ.

Какъ ще се свърши цѣлата трагедия на Испания, това не може сега да предвиди никой. Трѣбва гледатъ хора, обаче, на борбата между дветъ голѣми европейски групи не сж далечъ отъ страха, дипломатическитъ караници въ Лондонъ могатъ да докаратъ жаръ въ Европа.

Станете абонати на „Шум. поща“

R. Ch.

ОЧИТЪ ТИ СЖ ЗВЕЗДИ

Седнали въ алеята на цѣвтята, погълнати отъ очитъ на морето, той дишаше чаровния мирисъ на нейното тѣло, окжпано въ млѣко и елей.

Бѣли чайки прелитатъ надъ главитъ имъ и имъ повѣватъ съ крилетъ си прохлада.

Морето се открива предъ тѣхъ оголено, голѣмо, въ синкаво зелени багри, въ огнени проблѣсъци, въ сѣненъ чаръ. Въ далечината платноходки се гмурятъ, между дълбоки-тѣ бразди на вълнитъ и потъватъ и се скриватъ въ хоризонта на неговата глбина.

Утренниятъ морски вѣтрецъ люлѣе листата на дърветата подъ чиято сѣнка сж тѣ двама, потънали очи въ очи.

Очитъ му се пълнятъ съ копнежъ, гърдитъ му пулсиратъ отъ кръвта на сърдцето му. Тя го поглежда презъ очи крадешкомъ и нежно се усмихна, а червенитъ макове на странитъ ѝ претрепериха като трепетлика.

Отъ време на време очитъ му престрелватъ далечния брѣгъ на морето, обрасълъ въ китна зеленина, очитъ му сж ослѣпени. Той не вижда китната промѣна на гората,

натруфена отъ цѣвтята, на сини теменуги и алени каранфили. Въ тоя мигъ той чувства само мирисътъ на тѣлото ѝ, силата на неговата сласть. Предъ очитъ му прелита въ нежни багри сама нейния образъ и нейното алено мургава лице, изгорено отъ слънцето. За него свѣта бѣше потъналъ въ дъното на морето. Само единъ Богъ има той, олицетворенъ въ крѣвта пулсъ на нейното сърдце.

— Обикнахъ те, каквато си. Всѣка твоя дума. пада въ сърдцето ми, като капки дъждъ, въ изгорела и напукана отъ слънцето нива. Ржката ти посади, въ душата ми, лежи отъ пѣстъръ шибой и бели хризантеми. . . .

— Радвамъ се отъ сърдце, че малко палаво дете, че голѣма случайностъ на сждбата тѣ прѣстрѣ по пжтеката на живота и грѣящъ въ слънчевъ блѣсъкъ страненъ еделвайсъ, откжснатъ отъ небесата!

Нейнитъ гърди се повдигатъ подъ крѣвавочервената копринена блуза на тѣлото ѝ, а ехото на сърдцето ѝ замира въ глухия даденъ ревъ на морето.

— Ти си съкровище ненадминато въ свѣта! Богатството на душата ти е голѣмо и тежко и по-тежко отъ съкровищата на земята. Нѣма още очи да сж видѣни

СЕДМИЧЕНЪ ПОЛИТИЧЕСКИ ПРЕГЛЕДЪ

— Следъ избѣгване на руско-японското стълкновение при р. Амуръ, явили се нови погранични инциденти между китайци и японци при р. Юнгъ-Тингъ, въ кит. областъ Фенктай, на 9 юлий т. г., които създали нови грижи въ Лондонъ. Правени биле две примирия и на два пжти стълкновенията се подновили и отъ дветѣ страни. Въ северния Китай има до половинъ милионъ обучени китайски войници, а въ областъта Хопей имало 20,000 войника срещу около 3000 японци. Правятъ се всички усилия отъ Токио, да не се дойде до война.

— Създаването на тритѣ нови държави въ Палестина (вж. „Шуменска поща“ бр. 54) не върви гладко: нито живущитѣ тамъ 400,000 евреи могатъ да бждатъ подчинени на арабитѣ, нито последнитѣ, 800,000 души, могатъ да бждатъ подчинени на евреитѣ. Но и дветѣ народности сж недоволни отъ новитѣ си държави. Планътъ на англ. комисия за проучване на Палестина предвиждалъ: на евреитѣ да се даде две пети отъ цѣлата страна (горна и долна Галилея, цѣлата долина на Израилъ, по-големата частъ на Бейсанъ, цѣлата равнина (бръгова зона) отъ Расъ енъ-Нахуръ до Аскалонъ. Всичко останало ще бжде арабска държава. Англия, обаче, задържа северната частъ на Палестина, светитѣ три града (Иерусалимъ и Назаретъ) и тѣсния коридоръ Иерусалимъ-Яфа. Столица на еврейската държава ще бжде или Телъ-Авивъ, или пристанището му Хайфа. Окончателното раздѣляне на Палестина ще стане въ 1940 г. До тогава тя ще бжде подъ англ. протекторатъ.

— Засадаващиятъ недавно въ Братислава конгресъ на международния сѣюзъ на обществото на народитѣ между другото е решилъ, да се избере единъ постояненъ комитетъ при О. Н. съ задача, да пророчи основно положението на всички малцинства, за да се достигне до ревизия на договоритѣ за миръ. Турция се изказала противъ ревизията.

Понеже Португалия е съобщила въ Лондонъ, че ще води независима политика отъ Англия, Франция е отворила границата си съ Испания въ Пиринейскитѣ пл. Международниятъ контролъ отъ 105 неутрални наблюдатели по испанската граница сж преустановили работата си. Сега всѣки може да внася въ тази страна оржжия, бойни материали и доброволци. Англия е загрижена отъ това новосъздадено положение и е поканила правителствата на Франция, Германия, Италия и С. Русия, да с изработи новъ планъ за действие по испан. работи. Отъ Римъ отговорили, че преди да

се състои новата конференция трѣбва да се види, какво ще има да прави тя. Отсега нататѣкъ испанскиятъ въпросъ става по-заплетенъ.

— Около мадридъ сж започнати отново страшни боеве. Републиканцитѣ предприели атаки на нѣколко пункта, за да скжсатъ фронтотъ на националиститѣ, но били отблъснати по цѣлия фронтъ чрезъ контра-нападение. Сражения се водили едновременно и съ аероплани.

— Предприетитѣ отъ китайцитѣ нападения срещу японцитѣ, които изглежда ще се развиятъ въ редовна война, ако Англия не успѣе да помири дветѣ страни, иматъ за целъ: запазване за китайцитѣ непокътнато което притежаватъ и да си взематъ обратно Манджурия, завладяна отъ японцитѣ. Китайскитѣ власти въ Пекингъ сж посъветвали чужденцитѣ да напустнатъ града. На 13. VII. въ сѣседство съ голѣмата стена при Пекингъ започнала жестока артилерийска канонада заедно съ къртеченъ огънь.

— И евреитѣ и арабитѣ продължаватъ да сж недоволни отъ раздѣлата на Палестина. Очаква се О. Н. да разреши спороветѣ.

— Новъ въздушенъ полетъ е предприетъ на 12 юлий, 3 ч. сл. пл. отъ Москва за Санъ-Франциско, въ Север. Америка, презъ Северния полюсъ, летецътъ е Мих. Громовъ, придружаванъ отъ навигатора Данилинъ и радиотелеграфиста Юмашевъ. Апаратътъ е едномоторенъ съ 750 конски сили.

— Четирмата албански главатари на възстанието презъ май въ Аргирокастро били екзекутирани на 12 юлий. Тѣ сж: Исметъ Тото, Исмаилъ Гилберга, Шупани и Рамаданъ Брака.

— Кръщаването на Н. Ц. В. Престолонаследника, станало на Петровъ-денъ, е едно отъ най-важитѣ събития напоследѣкъ въ България.

— Тежкото положение въ испанския въпросъ продължава и къмъ края на текущата седмица. Инициативата на Англия (м-ръ Идънъ) за установяване на новъ контролъ, но сега въ испанскитѣ пристанища, не може още да намѣри съчувствие въ Италия и Германия гдето този контролъ се счита за неефикасенъ. Друго затруднение иде отъ английска страна съ искането, да се оттеглятъ доброволцитѣ, за да бжде признатъ генер. Франко за воююща страна, а не революционеръ. На това Франко е отговорилъ, че оттеглянето на доброволцитѣ отъ него, както и раздѣлата на Испания надве половини: републиканска и националистична е не възможно.

ДАВА СЕ ПОДЪ НАЕМЪ

КЪЩА ОТЪ 3 СТАИ И 1 ДЮКЯНЪ

(РАЗРАБОТЕНА КРЪЧМА) съ електрическа инсталация, дворъ, закритъ оборъ за добитѣкъ. Намира се по шосето за с. Дибичъ.

ИМОТА Е УДОБЕНЪ И ЗА ХАНЪ

Споразумение съ наследницѣ на Никола Димитровъ

Общото Градско Работническо Сдружение

Обявява, че дава подъ наемъ по доброволно споразумение кафенето въ работническия клубъ, находящо се срещу сѣдебната палата

Грижитѣ за децата -- и за народа

Радостно е, че все повече и повече се развива стремлението въ нашитѣ обществени ръководители да се грижатъ за здравословното състояние на децата.

Не веднѣжъ е казано, че детето, въ всичкитѣ негови възрасти, до юношеството и възмжжалостъ, е основата на всѣки народъ, отъ здравината на която зависи и здравината (физическа и морална) на цѣлото общество.

Единственъ исторически примѣръ за заздравяване физически на народа намираме въ Спарта (четири столѣтия следъ Р. Хр.) когато явно тежко болнитѣ и родени неджгави деца били убивани, за да се получи здраво население.

Трѣбваше да настѣпжтъ две обстоятелства: а) числено намаляване на населението въ Европа и б) съзнанието у народъ тѣ, че тѣхното продължение трѣбва да се заздравява.

И подъ указание на тия две императивни (повелителни) нужди, ние виждаме въ повечето отъ западноевропейскитѣ държави организирането на здравословна служба за укрепяване физическото състояние (здравето) на децата.

Въ това отношение България вързи решително. Повече отъ 80—100 милиона лева се израсходватъ отъ държавата, общинитѣ, разни дружества и епархии (на първо мѣсто Софийската), за усиление здравето на младежъта и лѣкуването ѝ.

Чета въ „Родно ехо“, Асеновградъ, (бр. 635, 5, VII), че съ дарение на гражданина му Диню Филевъ е

построено лѣтoviще „Гонда вода“, за слабогрѣдни деца.

Въ София пѣкъ училищното настоятелство, освенъ нѣколко мѣстни колонии (Варна, Земенъ, Своге, Берковица, Царово) е построило и 10 игрища—градини за ученицитѣ, въ които прекарватъ ваканцията деца отъ всички училища, нѣкъде съ закуска и обѣдъ за бедни 2,000 деца подъ ръководството на учители. Дневно могатъ да играятъ до 2500 деца.

А на чело на тая високо чело-въсколюбива идея застана Н. В. Царъ Борисъ III съ откриване и уреждане по единъ идеаленъ начинъ на детската градина по булев. „Царъ Освободителъ“, гдето всѣки може да се трогне отъ веселитѣ и здравословно—безгрижни игри на децата.

Не ми е известно за моментъ, какво е предприето и устроено за детски забави въ други градове на Царството. Но като познавамъ отъ близо половинъ вѣкъ инертността (неподвижността) на нашето общество, желалъ бихъ да видя неговитѣ просвѣтени областни директори и окол. управители и училищни настоятели да взематъ инициативата и уреджтъ заедно лѣтнитѣ детски игрища и колонии по примѣра на София, като бждатъ дълбоко увѣрени, че по този начинъ ще принесатъ най-ценна услуга на своя родъ и на Родината ни.

И то, още съ начало на тазгодишната училищна ваканция.

Г. Николовъ

твоето злато; нѣма погледъ, да е разпозналъ плодътъ ти до сега! Това азъ вече го зная, мила моя!

И си спомни той. . . и премина презъ мисълта му, като презъ сладѣкъ сънь, че нѣкога ѝ бѣше изпратилъ думи по крилетѣ на вѣтъра, презъ гори и далечни пространства:

— Но. . . какъ ще посрещнешъ ти своя победителъ, като рицаръ на времето ли, или като врагъ на горящото ти въ пламъци сърдце?

А тя му отвърна — вѣтрецо, кажи му:

— Като те видя и прочета по-

гледа ти и живия изразъ на неговитѣ бразди и багритѣ на сърдцето ти, тогава. . . или погледа ми ще облъхва въ нѣженъ тонъ погледа ти и ще потъне въ него, или ще отмина по пжтя си, като да не съмъ те срещала никога въ живота си и никога не чувала името ти. . .

Опърлени отъ слънцето голи човѣшки тѣла се мѣркатъ, като силуети, въ видимата далечина на бръга на морето.

Нежни звуци на музика долитатъ до ушитѣ му и изпълва душата въ радостъ и копнежъ.

Той всичко е затворилъ въ галерийтѣ на сърдцето си. Само очитѣ му искритѣ въ любовенъ пламѣкъ и замиратъ въ огъня на нейните очи.

Тя нежно го погледна, усмихна се и стана. Презъ очитѣ и преминаха очитѣ му и се окжпахъ въ тѣхъ. . .

— Да вървимъ! Време е вече. Часа е 12. Ще ме чака автомобилътъ. Ти пакъ ще дойдешъ и тогава при по друга обстановка. Може би ще прочетемъ въ кжщи, нещо. — Да вървимъ!

По асфалтовото шосе, за

монастиря, чжжаше автомобилъ. Тя протегна ръката си въ неговитѣ ръце. Усмихна се нежно. Гърдитѣ ѝ дишаха тихо и дълбоко. . . Маковетѣ на лицето и разпѣпиха въ багри и аромат. Въ очитѣ ѝ замрѣха две звезди. . .

Тя се качи. . .

— До виждане, каза му тя и си изви главата като на лебедъ. . .

— Очитѣ ти сж звезди, мила моя! . . . Две далечни слънца грѣятъ въ тѣхъ, въ самота и не достигнатъ блѣнъ. . .

Хроника.

За колонията. Оплакват се мнозина, че липсвал достатъчен контрол въ колонията на „Висока поляна“. Резервуарът, например, често се замърсявал, защото въ него се кжпели цигани, нѣкои арменци и пр.

Вода по причина на разваляния видеръ, е нѣмало всѣкога достатъчно, а особено при повече посетители.

Да се направи, за добрия редъ на тия лѣтовища, каквото и колкото е възможно, за да отговорятъ най-добре за назначението си, е длъжност на ръководните тѣла.

На 14 т. м. трудовата група въ село Веселиново (Байрамъ дере), работейки по шосето Веселиново—Смѣдово сж намѣрили единъ бакъренъ купъ съ около 150 кгр. стари бакърени монети.

Срокътъ за подаване за являния до комисията за разпределение на привилегията за продажбата на марки е продълженъ до 24 този месецъ.

Къмъ изискуемитѣ се до сега документи ще се прибавя и удостоверение отъ респективния енорийски свещеникъ, че просителя живѣе въ законно съжителство. Последниятъ документъ ще се представи и отъ подалитѣ вече молбитѣ си инвалиди отъ войнитѣ.

Черниятъ дробъ и жлезитѣ съ вътрешни секрети Аптитъ и пълнота. Полови хоромни. Туберкулоза на пикочнитѣ органи; Заболяване на пикочния мехуръ и бжбрцитѣ отъ туберкулоза. Плодовиятъ сокъ — елексиръ на хубостта. Кръвта и сърцето. Физическата работа и здравето. Сокъ отъ кръставици. Преносъ на кръвъ. Огговори до читателитѣ и други съдържа новиятъ иллюстриранъ брой на в-къ „Здрава раса“. Търсете го по будкитѣ.

Софийскитѣ финансови власти заловили при банитѣ въ с. Панчарево, софийско, едно лице, което внасяло контрабандно отъ Германия камъчета за цигарени запалки 1723 парчета, Наложената за това глоба е 3 и половина милиона лева.

Варненскиятъ митрополитъ, г. Симеонъ, е пристигналъ здравъ и бодръ въ Варна отъ София. Той ще посети следъ нѣколко дена Преславъ.

На 20, т. м. изтича срокътъ за внасяне данъка върху оборота, направенъ презъ юний, съгласно специалния законъ за него.

Денурна аптека утре и презъ седмицата е Бежарано.

Тѣлесно Възпитание

На 11 того сп. кл. „Ханъ Омортагъ“ при стечението на достатъчно гражданство откри „лѣтното детско игрище“. При откриването, което стана въ 13 часа и половина, присѣдстваваха много официални лица, които за целта бѣха поканени. Между тѣхъ личеа представителя на Началника на Гарнизона, г-нъ Подполковникъ Тепчиевъ—командиря на 5-о Арт. Отдѣление, кмега на града, г-нъ Дръ Добревъ. Председателя на Шуменския клонъ отъ Сжюза за Закрила на децата, г-нъ Рашковъ, Училищния Областенъ Инспекторъ по тѣлесно възпитание, г-нъ Панайотовъ, г-нъ и г-жа Тренкова, Директора на Б.З.Б. г-нъ Д. Петковъ и много още официални лица.

Детското игрище се откри съ водосветъ отъ тѣхни благоговейността свещеницитѣ Митковски и Хубанчевъ, като първия отъ тѣхъ съ много съдържателни и напътствени слова пожела въ името на Бога ползотворна работа. Следъ него председателятъ на клуба г-нъ Гочевъ, държа речъ съ която обрисувва създаването на тая лѣтна градинка, като изтъкна целта за създаването, която целъ е една отъ голѣмитѣ задачи, които иматъ да изиграятъ спортнитѣ организации. Следъ него взема думата г-нъ кмега на града, който съ доста прочувствена речъ, изтъкна грамадното значение на благородната инициатива на управата на клуба съ създаването на второ детско игрище въ източната частъ на града, гдето се чувствуваше тая нужда, благодаритѣ отъ свое име и името на гражданството отъ тая частъ на града, като обеща да бжде винаги въ услугитѣ на тая блатородна задача. Сжщо и г-нъ Рашковъ, съ своя наставнически тонъ, изказа голѣмата си радостъ за създаването на игрището, като подчерта назаемната нужда отъ него. Г-нъ Подполковникъ Тепчиевъ, отъ името на Началника на гарнизона, отъ свое име и това на родната армия пожела да крепне това благородно начинание, за да може чрезъ това игрище да се насадятъ въ малкитѣ крехки души високи добродетели, здрави деца съ здравъ националенъ духъ; да могатъ тия деца, нацпата надежда, утрешни граждани на България да подематъ сждбинитѣ на възродена, обединена и силна България.

Следъ свършването на водосвета, децата, на брой къмъ 200, изпѣха молитвичката си, Шуми Марица и Химна на Царя. Съ свършването, председателя на клуба ги поздрави, който поздравъ завърши съ сладкото „ура“ за благоденствието на най-върховния покровителъ на спорта въ България

Годишниятъ актъ

на Шуменскитѣ гимназии

Този актъ, който се състоя на Петровденъ, на 12 юлий т. год. се отбеляза, по своята тържественостъ, като рѣдко училищно празненство. Голѣмиятъ салонъ на театръ „Одеонъ“ се указа далечъ недостатъченъ, за да побере масовото стечение на шуменското гражданство, между което личаха представители на официалнитѣ власти (военни и цивилни), други граждани и пр. На сцената, на първо мѣсто, стоѣше портрета на Н. В. Царя; две национални знамена, заедно съ портрета на Начко Поповичъ, патрона на девическата гимназия и на Василь Друмевъ, патрона на мъжката гимназия, допълваха картината, украсена и съ зеленина.

Тържеството започна съ изпѣване „Шуми Марица“ и „Химна на Царя“ отъ хорътъ на мъжката гимназия.

Директорътъ на последната, г-нъ Кирилъ Антоновъ, изнесе своя отчетъ за изтеклата учебна година, изпѣстренъ съ изобилнѣ и твърде интересенъ материалъ за вървежа на учебното дѣло въ това учебно заведение, кждето при учителски персоналъ отъ 34 души, сж се обучавали 1153 ученика. Първиятъ учителски съветъ се е състоялъ на 5 септемвр. 1936 год. Учебната година е вървѣла гладко. Прекратявания на занятията, освенъ при зилесяванията и при ошастливяването на страната ни съ престолонаследникъ, не е имало.

Отъ успѣха и поведението на ученицитѣ, взето процентно, директорътъ е доволенъ, макаръ, относно простѣпкитѣ, можело е да се дойде до по добъръ резултатъ, ако родителитѣ и настойницитѣ на ученицитѣ се бѣха отнасяли съ по-голѣма загриженостъ епрямо своитѣ задължения на непосредственъ контролъ и изисквания, когато ученицитѣ сж въ домоветѣ и вънъ отъ училището. Не само за неплатени наеми, справедливо забеляза директора, трѣбваше да се посещава училището, но и за премахването и отстранението на известни недѣжи, каквито сж се проявявали у нѣкои ученици.

Н. В. Царя, за Неговия Височайши домъ и здравето на най-младия спортистъ Н. Ц. В. Князь Симеонъ Търновски и неговата Августейша сестричка.

Видна и нескривана бѣ радостта на присѣдстваващитѣ родители, гледайки радостнитѣ и засмѣни тѣхни дечица, какъ, унесени въ своитѣ игри, изпитваха, наредъ съ тѣхъ, най-голѣмата наслада на своитѣ детски години—играта.

Най-добъръ дипломъ, шестица, взема абитурантъ Приховъ, а за ученикъ отъ гимназията Енчо М. Енчевъ, отъ класъ.

Въ сжщиятъ духъ директорътъ на девическата гимназия—г-нъ С. Сганкулъ, то на ученичкитѣ въ гимназия е било почти о.ъ числото на ученицитѣ.

Две ученички, въпрѣки шата милостъ, оставатъ да а една ученичка ще правителенъ изпитъ.

Две ученички (Д. Тонева и Софка Ил. Силанска) иматъ най-високи (пълни шестици) полувъзпитанитѣ отъ фонда „Царица“ Отчетитѣ завършиха съ турно-музикална частъ, и съ успѣхъ.

Двамата директори, даването на дипломитѣ, отъ благодарствени и напътствени слова къмъ завършилитѣ алното си образование юноши. Апелира се къмъ ностъ, твърдостъ, умѣреностъ, стоянство, за да се добие сполука въ днешния труденъ пълненъ съ изненади животъ благоденствие за отдѣлния нинъ вънъ отъ свободна, обща и благоденствующа държава.

Отговори: Олга В. Енчева, девицитѣ и Трифонъ Приховъ момчетата. Първата направи впечатление съ своята съдържателна речъ, извика много сълзи. Г-жа Енчева се очертава като ораторка.

Тя, като членка на културно-просвѣтна женска азия, би била незамѣнима.

На вториятъ ще пригласимъ думитѣ, казани отъ нѣкои знаещъ да говоришъ и знаещъ какво говоришъ, кустовъ, а ако не знаещъ едното, нито другото, но да мълчишъ, е добродѣтел. Господинъ Приховъ говори хвърлено, не следи мисълъ заради фразата, жертвува смисъла. Нѣщо ценно, все пакъ у този свободенъ вече гражданинъ е необходимо шлисъ. Липсва му и чистота въ изношението.

Актътъ завърши къмъ 13. Публиката, съ задоволство и дарностъ, се разотиде.

Четете в-къ

„Шум. пощ

ЗАЩО КЛИЕНТА ТРѢБВА ДА ПРЕДПОЧИТА МАГАЗИНА Ганчо Дянковъ & Синове.

1. Тамъ се продава изключително доброкачествена стока.

2. Клиента спестява време, защото тамъ намира всички потрѣбни артикули, които би купилъ 3 — 4 други магазини и не губи време въ пазарлъкъ понеже има **ОПРЕДѢЛЕНИ ЦЕНИ**.

3. Въ случай, че клиента намѣри купена стока отъ сжщото качество на по-ниска цена въ другъ магазинъ, срокъ отъ два дена стоката може да се върне.

4. Само тамъ издаватъ консумативни купони.

Магазина разполага съ; манифактура, галантерия, парфюмерия, вълнени и памучни трикотажи, Д.М.С. всички видове, хасета „слатина“, покривки за маси и кревати, мушамы, бурнузи, хавлини, чадъри, дамско и мъжко бѣльо, пижами по поржчка, булски комплекти, лѣтни обувки, куфари, туристически раници, ловни пушки и материали и т.

Посещението не задължава клиента къмъ покупки — За чиновници на тримесечно изплащане.